

Хубави каляски, впрегнати въ едри коне, тичаха бързо и тласкаха нашата груба кола; въ каляскитѣ се мждрѣха важни господиновци, облѣчени въ надиглени туники.

Гледамъ, около една порта се трупатъ сума момчета да слушатъ думитѣ на единъ философъ (мждрецъ). Минахме покрай мегданя, дѣто народътъ се събира да рѣшава общи работи; сетнѣ покрай Академията и държавната сграда, дѣто понѣкога за сѣдаваше Ареопага (най-високото сѣдилище). На всѣкъдѣ се издигаха статуи на богове и на заслужили граждани. По нѣкои мраморни плочи азъ прочетохъ слѣднитѣ изречения: Бжди винаги справедливъ въ постѣпкитѣ си. Бжди искренъ приятель. Запазвай слабитѣ. Покровителствувай злочеститѣ.

Теглихме по-нататъкъ изъ улицитѣ, засѣнчени съ клонове отъ явори и брѣстове, що бѣха посадени около тѣхъ.

Най-сетнѣ излѣзохме на една малка и крива уличка. Тука спрѣхме прѣдъ една малка и скромна кжщичка, дѣто и слѣзохме. Въ тая кжща азъ трѣбваше да живѣя.

Щомъ чуха тропота върху неравния калдаръмъ, човѣцитѣ излѣзоха да ни посрѣщнатъ. Една стара жена се яви, стори поклонъ прѣдъ дѣдо ми и му цѣлуна ржка, а на мене каза: „добрѣ дошълъ“.

Веднага разтоварихме отъ колата, що носѣхме: голѣма делва съ дървенмасло (зехтинъ), двѣ мѣри брашно, два мѣха съ сладко вино, единъ пушенъ свински бутъ, плодове и приготвена отъ мама баница.

Кжщата, въ която влѣзохме, принадлежеше на една стара вдовица, съ побѣлѣла коса и вече при-